

Bastijan i Ulica cveća

U jednoj ulici jednog malog grada živeo je dečak Bastijan. Naizgled, običan dečak i sasvim obična ulica.

Nekada davno ulica je bila prepuna cveća. Cveće se smešilo sa svih prozora, visilo je sa terasa. Na ulazu u svako dvorište goste bi dočekivali bokori ruža. "Predivno je u ovoj ulici cveća", pričali su sugrađani.

Međutim, jednog dana počela je gradnja fabrike guma. Fabrika je jako brzo puštena u rad i iz visokih dimnjaka izlazio je se crni dim. Cveće je počelo da vene, drveće da se suši. Sivilo je zagospodarilo ulicom. Bastijan je sve to posmatrao i iz dana u dan bio je sve tužniji. Znao je da mora nešto da uradi. Okupio je svoje drugove i rekao im je: "Nekada nam je naša ulica darovala lepotu i svež vazduh. Hajde sada i mi da uradimo nešto za nju!"

Svi su bili saglasni sa Bastijanom. Krenuli su u akciju.

Danima su čistili ulicu, sadili novo cveće, sklanjali suvo granje. Roditelji su im pomagali tako što su brisali čađave prozore i krečili zidove kuća.

Bili su složni da povrate život ulici, ali dim je i dalje gospodario. Činilo im se da je sve uzalud.

Jednog dana Bastijan se vraćao iz škole jako kasno. Učinilo mu se da se iza jednog žbuna, pored kuće, neko krije. Prišao je i poskočio od iznenađenja: ispred njega stajao je mali vilenjak. Vilenjak je imao zelenu kapicu i odelo. Lepe cipele sa zvončićima krasile su mu noge. Oči su mu sijale kao pravi sedefi.

"Ne plaši se Bastijane, ja sam kralj prirode. Posmatrao sam koliko ste se svi trudili da povratite zdravlje vašoj ulici i zato sam rešio da vam pomognem", reče vilenjak. U ruci je držao vreću punu kestenja.

"Uzmi ovo i dobro razmisli šta ćeš sa tim", rekao je. Pružio mu je vreću i nestao. Bastijan nije mogao da veruje. Čvrsto je držao vreću u ruci i ušao u kuću. Znao je šta treba da uradi. Pozvao je svoje drugove. Posadili su po celoj ulici kestenje, nadajući se čudu. Veseli su otišli na spavanje.

Ujutru ga je probudila pesma ptica. Pogledao je ka prozoru i iznenadio se. Ugledao je prelepu sliku. Drveće je poraslo toliko visoko da se nebo nije moglo videti. Sunce se borilo da izađe na videlo. Cveće se smejalalo sa prozora. Čula se graja dece. Oduševljeni prolaznici disali su punim plućima ne osećajući dim koji je prethodno gospodario.

Bastijan je izašao na ulicu da podeli radost sa prijateljima. Njihov rad i želja za čudom su se ipak isplatili.

Ulica cveća može postojati svuda, bitno je samo verovati i biti uporan.

Mina Crnogorac IV
OŠ *Moma Stanojlović* Kragujevac
Učiteljica: Marijana Mirašević